

มาตรา ๕๓๕ เมื่อใดผู้ให้จะต้องรับผิดชอบในการเสียหายอันเกิดแก่ผู้รับเนื่องแต่ความชำรุดบกพร่องในทรัพย์สินที่ให้อภัย เนื่องจากการรอนสิทธิก็ดี ท่านให้ยกเอาบทมาตรา ๕๓๕, ๕๓๖, ๕๔๐, ๕๔๑ และ ๕๔๔ ว่าด้วยข้อหาฆ่าผู้อื่น อนึ่งโดยสมควรแก่บทนั้น ๆ

มาตรา ๕๔๐ ถ้าการให้นั้นมีเงื่อนไขอยู่ด้วยว่าผู้รับจะพึงส่งสินไถ่แก่ผู้ให้ก็ดี แก่บุคคลภายนอกก็ดี ท่านว่าการให้เช่นนั้นตกอยู่ในบังคับแห่งคำการระคิดพัน

มาตรา ๕๔๑ ถ้าผู้รับละเลยเสียไม่ชำระคำการระคิดพัน ผู้ให้ชอบที่จะเพิกถอนการให้คืนเสียได้

มาตรา ๕๔๒ ถ้าคำการระคิดพันนั้นจะพึงชำระแก่บุคคลภายนอก ท่านว่าบุคคลภายนอกผู้นั้นชอบที่จะเรียกเอาจากผู้ให้ได้

มาตรา ๕๔๓ ถ้าคำการระคิดพันนั้นเป็นสาธารณประโยชน์ ท่านว่ารัฐบาลชอบที่จะเรียกให้ชำระได้